

Rhenen, 28 mei 2026

Zeer geachte broeders,

Graag willen wij een zaak onder uw aandacht brengen die verstrekkende gevolgen voor de vrijheid van godsdienst en geweten in ons land kan hebben. *Aanstaande dinsdag, 2 juni D.V., zal de Eerste Kamer een wetsvoorstel behandelen dat een verbod op de zogeheten conversietherapie wil invoeren.* Dit verbod kan betekenen dat bepaalde opvattingen en praktijken, zoals die op grond van de Bijbel tot nog toe in pastoraat en prediking aan de orde waren, strafbaar worden. Deze behandeling in de Eerste Kamer is vermoedelijk beslissend. *Wij vragen daarom aanstaande zondag uw voorbede voor deze zaak.*

Waar gaat het over?

In de Tweede Kamer hebben enkele partijen het initiatief genomen tot een wetsvoorstel dat alle handelingen verbiedt die erop gericht zijn om iemands 'seksuele voorkeur' in overeenstemming te brengen met 'de heersende norm'. Die 'heersende norm' is dan de norm van de heteroseksualiteit. De seksuele voorkeuren die van deze norm afwijken, verdienen volgens dit wetsvoorstel respect en erkenning. Pogingen om iemand met een andere seksuele voorkeur dan de heteroseksuele tot die norm te 'bekeren', moeten strafbaar worden gesteld. Ook pastorale gesprekken en gezamenlijke gebeden kunnen onder deze 'conversiehandelingen' gaan vallen.

Concreet betekent dit dus dat ambtsdragers die met een gemeentelid met homoseksuele gevoelens of met genderdysforie pastorale gesprekken voeren om dat gemeentelid te helpen bij het vinden van een weg om aan deze gevoelens niet toe te geven, en daar met dat gemeentelid ook om bidden, strafbaar kunnen worden.

Wat zijn de consequenties?

In de Tweede Kamer is dit wetsvoorstel inmiddels aangenomen. Er was de nodige kritiek op het voorstel, bijvoorbeeld van de Raad van State. Om die kritiek te pareren en voldoende steun in de Tweede Kamer te werven, is in het wetsvoorstel de formulering toegevoegd dat deze gesprekken strafbaar zijn wanneer zij 'stelselmatig' en op 'indringende wijze' worden gevoerd. Wat deze formulering juridisch precies betekent, is niet geheel duidelijk. Dit betekent dat rechters in de praktijk veel ruimte krijgen om deze termen te interpreteren, en zij zullen daarbij veelal de gangbare maatschappelijke opvattingen nadrukkelijk meewegen. De eerste rechtszaken worden daarmee bepalend voor de reikwijdte van de wet. De wet nodigt met de gekozen formulering actiegroepen als het ware uit om proefprocessen te beginnen, om zodoende de reikwijdte van de termen helder te krijgen en zo ruim mogelijk op te rekken.

Wat zijn de gevaren?

1. Bij een vaag geformuleerde wet en de dreiging van proefprocessen bestaat het gevaar dat ambtsdragers al dan niet bewust kiezen voor zelfcensuur, vanwege de mogelijkheid van strafbaar gedrag, een langdurige rechtszaak en de publieke schandpaal.

2. Zij die de wil van God in dezen vrijmoedig willen belijden, lopen het gevaar strafrechtelijk vervolgd te worden, en kunnen dan te maken krijgen met rechtszaken die veel tijd, energie en geld kosten.

Wat kunnen wij doen?

Wij moeten in de eerste plaats alle naïviteit afleggen. De vrijheid om Gods geopenbaarde wil op het terrein van de verhouding tussen man en vrouw en van de seksualiteit open te belijden – in preken en in pastorale gesprekken – wordt met dit wetsvoorstel drastisch ingeperkt. De gedachte dat het wel mee zal vallen als en zolang wij ‘ons eerlijke verhaal’ vertellen, getuigt inmiddels van te weinig realiteitszin (zoals onder andere de uitzendingen van Nieuwsuur over het reformatorisch onderwijs hebben laten zien).

Tegelijk blijft het onze taak en roeping om in alle liefde en ootmoed de geopenbaarde wil van God te blijven belijden.

Zowel in de Kamers als in de samenleving is geprobeerd de aanvaarding van dit wetsvoorstel te voorkomen. Maar deze strijd loopt tegen een grote meerderheid. De fracties van de partijen die het wetsvoorstel hebben ingediend, hebben gezamenlijk 35 (van de 75) zetels in de Eerste Kamer, en kunnen zo goed als zeker ook rekenen op de stemmen van CDA (6) en BBB (12) – partijen die in de Tweede Kamer in tweede instantie overstag zijn gegaan.

Maar wij belijden dat ‘des konings hart in de hand des HEEREN is, *als* waterbeken; Hij neigt het tot al wat Hij wil’. De kanttekeningen merken bij deze tekst op (Spreuken 21:1) dat het hier gaat om ‘Zijn gebied en macht, om dat naar Zijn wijsheid te leiden en te stieren’. Daarom mogen wij bidden tot God of Hij harten wil neigen en of Hij deze bedreiging van het vrije belijden van Zijn Naam en Wet, geheel onverdiend, wil afwenden. Tot dat gebed willen wij u bij dezen oproepen.

Met hartelijke groet,
Hoogachtend,

A.R. Bronkhorst
VBSO

B.J. Heusinkveld
NPV – Zorg voor het leven

B.W. de Leeuw
VGS

L. van der Tang
Bijbels Beraad M/V

K. van Helden
Kies Leven

G.A. Lassche-van Grol
ROV

E. Spaan
RMU